

USNESENÍ

Okresní soud ve Frýdku-Místku rozhodl soudkyně Mgr. Petrou Bernatíkovou ve věci

oprávněného: **Ing. Luboš Zýka**, narozený 11. 3. 1961
bytem Vítězná 416/66a, 360 01 Karlovy Vary - Drahovice
zastoupený advokátem Mgr. Robertem Plickou
sídlem Národní 58/32, 110 00 Praha

proti
povinnému: **Radim Bača**, narozený 25. 3. 1970
bytem Palkovice 119, 739 41 Palkovice
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Szkanderou
sídlem Svatoplukova 1209, 738 01 Frýdek-Místek

o námitkách oprávněného proti příkazu k úhradě nákladů exekuce

takto:

Námítky povinného proti příkazu k úhradě nákladů exekuce, který vydal soudní exekutor JUDr. Josef Lavička pod č. j. 176 EX 03927/13-509, ve kterém vyčíslil náklady exekuce částkou 118 345,69 Kč **se zamítají.**

Odůvodnění:

1. Na základě pověření Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 30. 10. 2013 provádí soudní exekutor JUDr. Josef Lavička exekuci na majetek povinného. Podkladovým rozhodnutím pro pověření a provádění exekuce je exekuční titul - notářský zápis se svolením k vykonatelnosti ze dne 16. 9. 2013 sepsaný notářkou Mgr. Adélou Gabányiovou pod zn. NZ 203/2013, N 223/2016.
2. V předmětné exekuční věci vydal pověřený soudní exekutor příkaz k úhradě nákladů exekuce, a to pod č. j. 176 EX 03927/13-509 dne 14. 2. 2022, ve kterém byly vyčísleny náklady exekuce a náklady oprávněného.
3. Proti citovanému příkazu k úhradě nákladů exekuce v zákonné lhůtě podal námitky jak oprávněný, tak povinný.
4. Usnesením Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 22. 6. 2023 č. j. 29 EXE 5624/2013-482 byl Příkaz k úhradě nákladů exekuce vydaný soudním exekutorem JUDr. Josefem Lavičkou pod č. j. 176 EX 03927/13-509 ve vztahu k nákladům oprávněného zrušen.
5. Vzhledem k tomu, že povinný se domáhal svými podanými námitkami zrušení celého vydaného příkazu k úhradě nákladů exekuce, je tedy nutné rozhodnout i o této části podaných námitek. Podané podání povinného (námitky) však vůbec ve vztahu k povinným napadeným nákladům exekuce, postrádají základní náležitosti dle § 42 odst. 4 o. s. ř. a náležitosti řádných námitek dle § 205 odst. 1 o. s. ř. Za použití § 52 odst. 1 exekučního řádu byl povinný usnesením ze dne 26. 1. 2024, č.j. 29 EXE 5624/2013-487 vyzván k doplnění skutečností, ve kterých spatřuje nesprávnost rozhodnutí nebo postupu soudního exekutora.
6. Povinný doplnil své podání v tom směru, že povinný opakovaně namítal, že v rámci exekučního řízení sp. zn. 176 EX 03927/13 došlo na základě usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Murycová.

29. 12. 2016, č. j. 9 Co 1423/2015-123 ve spojení s usnesením Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 5. 10. 2015, č. j. 29 EXE 5624/2013-55 dodatečně k situaci, kdy oprávněný má nárok na úhradu pouze na úhradu jistiny ve výši 4 330 000 Kč, smluvního úroku v celkové výši 115 922 Kč a náklady oprávněného ve výši 31 726,20 Kč + případné další náklady oprávněného v exekuci, dosahující celkově částky přibližně 4 477 648,20 Kč, a pro zbývající vymáhané pohledávky co do části týkající se smluvního penále ve výši 0,3 % denně z částky 4 330 000 Kč od 1. 7. 2013 do 16. 9. 2013 (ve výši 1 027 710 Kč), smluvního penále ve výši 4 330 000 Kč od 28. 9. 2013 do zaplacení byla exekuce částečně zastavena jako nepřípustná. Exekuce tak již v roce 2016 byla plně uspokojena, a to včetně veškerých nákladů exekuce. Na základě výše uvedeného je tedy jednoznačně zřejmé, že již předchozí příkazy k úhradě nákladů exekuce a usnesení o rozvrhu, které exekutor vydává postupně v letech 2015 a 2016 a kterými stanovuje náklady exekuce, a to příkaz k úhradě nákladů exekuce č. j. 176 EX 03927/13-088 ze dne 18. 2. 2015, další příkaz k úhradě nákladů exekuce č. j. 176 EX 03927/13-205 ze dne 31. 7. 2015, usnesení o rozvrhu č. j. 176 EX 03927/13-206 ze dne 3. 8. 2015 a usnesení o rozvrhu č. j. 176 EX 03297/13-269 ze dne 10. 6. 2016 jsou vydány v rozporu se zákonem, kdy zde dochází k účtování neexistentních nákladů exekuce exekutorem. Rovněž tyto výše uvedené rozhodnutí exekutora, kterými účtuje náklady exekuce by měla být jako nezákonná zrušena. Ještě flagrantnější je situace v případě dalšího příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 176 EX 03927 – 509 ze dne 14. 2. 2022, kdy exekutor uvádí, že podkladem pro toto rozhodnutí byla vymožená částka ve výši 973 800 Kč, tak ve světle výše uvedeného jednoznačně, že exekutor stanovuje svou odměnu z nezákonně vymáhané částky, kdy exekutor vymáhá dle jeho vyjádření celkovou dlužnou částku ve výši 9 684 607,29 Kč, když v souladu s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 12. 2016, č. j. 9 Co 1423/2015-123 ve spojení s usnesením Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 5. 10. 2015, č. j. 29 EXE 5624/2013-55 by měl vymáhat v exekuci pouze částku dosahující přibližně pouze 4 477 648,20 Kč. Je tedy jednoznačné, že napadený další příkaz k úhradě nákladů exekuce č. j. 176 Ex 03297/13-509 je nezákonný, když byl stanoven z částky, která byla exekutorem neoprávněně vymáhaná, a jako takový by měl být nadepsaným soudem zrušen. Povinný tvrdí, že oprávněnému byla v exekuci vyplacena vyšší částka, než na kterou měl hmotněprávní nárok, kdy přeplatek v roce 2016 činil minimálně částku 2 959 417,93 Kč. Tento přeplatek náleží povinnému a je bezdůvodným obohacením oprávněného.

7. V první řadě soud nad rámec konstatuje, že tato tvrzení již povinný opakovaně uváděl ve **svých** návrzích na zastavení, o kterých již bylo pravomocně rozhodnuto.
8. Ve věci je nutno konstatovat, že v příkazu k úhradě nákladů exekuce se určují zvláště náklady oprávněného spojené s exekučním řízením a náklady exekuce, které zahrnují odměnu exekutora a náhradu jeho hotových výdajů. Nákladem exekuce je i příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního předpisu, je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty (§87/1 ex. řádu).
9. Námitky proti příkazu k úhradě nákladů exekuce musejí vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 2 o. s. ř.) obsahovat i důvod pro který účastník nesouhlasí s obsahem příkazu k úhradě nákladů exekuce. Obsahem uvedeného důvodu je exekutor i soud při rozhodování o námitkách vázán.
10. Ustanovení § 88 odst. 2 EŘ, obsahuje výčet náležitostí příkazu k úhradě nákladů exekuce, je paralelou § 44 odst. 3 a § 48. Ustanovení § 88 odst. 2 písm. f) určuje, že náklady exekuce i náklady oprávněného musejí být vyčísleny a odůvodněny. V příkazu je proto třeba uvést jednotlivé druhy nákladů (např. odměna, paušální náhrada výdajů, DPH, jednotlivé hotové výdaje).
11. Soud posoudil rozhodnutí soudního exekutora ve smyslu shora uvedených zákonných ustanovení a dospěl k závěru, že je možno tento příkaz k úhradě nákladů exekuce považovat za správný. Námitka povinného spočívala v tvrzení, že PUNE je nezákonný, když byl stanoven z částky, která byla exekutorem neoprávněně vymáhaná, a jako takový by měl být nadepsaným soudem zrušen. Povinný tvrdí, že oprávněnému byla v exekuci vyplacena vyšší částka, než na kterou měl hmotněprávní nárok, kdy přeplatek v roce 2016 činil minimálně částku 2 959 417,93 Kč. Tento

přeplatek náleží povinnému a je bezdůvodným obohacením oprávněného. Tak jak bylo konstatováno výše, soud je vázán obsahem námitek, proti výpočtu povinný nic nenamítal, povinný opakovaně jako již v opakovaných návrzích na zastavení tvrdil, že oprávněnému byla vyplacena vyšší částka, než na kterou měl hmotněprávní nárok. S výše uvedenými tvrzeními se exekuční soud a krajský soud již vypořádal, když bylo rozhodováno o návrzích povinného na zastavení, ve kterých krajský soud mimo jiné konstatoval, že soudní exekutor postupuje zcela správně a v souladu se zákonem, když v daném řízení pokračuje k vymožení zbývajících nároků oprávněného a tomu odpovídajících nákladů exekuce, a to i poté, co byla exekuce částečně zastavena. Krajský soud rovněž v tomto rozhodnutí konstatoval, že bylo-li v průběhu exekuce soudním exekutorem vymoženo na smluvní pokutu částka 6 143 371,60 Kč, nemůže mít skutečně následné částečné zastavení exekuce pro tuto smluvní pokutu na osud či povahu tohoto plnění žádný vliv a soudní exekutor proto v tomto smyslu postupuje při provádění exekuce naprosto správně a tím je současně dáno i to, že je pokračování v exekuci pro zbytek vymáhané pohledávky je v daném stádiu řízení důvodné. Nápravy tohoto stavu nastalého po uvedeném částečném zastavení exekuce se povinný nemůže domoci návrhem na zastavení exekučního řízení.

12. V rámci námitkového řízení soud pouze přezkoumává, zda byly náklady vyčísleny správně, a to v souladu s exekučním řádem a prováděcí vyhláškou. Proto soud dospěl k závěru, že exekutor splnil veškeré podmínky pro vydání příkazu k úhradě nákladů exekuce a tento příkaz je vydán v souladu s právem.
13. Soud však upozorňuje na skutečnost, že napadený PUNE byl vydán dne 14. 2. 2022, dne 4. 5. 2022 bylo opakovaně proti povinnému zahájeno insolvenční řízení (které doposud neskončilo) a v tomto směru je nutné upozornit na nálezy Ústavního soudu III. ÚS 873/20024, že soudní exekutor má nárok na náhradu nákladů exekuce, které fakticky vymohl na povinném podle pravomocného příkazu k úhradě nákladů exekuce ještě před tím, než bylo zahájeno insolvenční řízení na majetek povinného spojené s oddlužením.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné (§ 88/4 ex. řádu).

Frýdek-Místek dne 26. března 2026

Mgr. Petra Bernatíková v. r.
Soudkyně